

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/149/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820203030
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820203030.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: C. T., U..XX.XX.XXXX, F. R. E. X.G. XX/XX, H. U. F., O. zaplatenie 711,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 638,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 638,18 eur od 27.4.2018 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieťa.

Žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 711,9 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 27.04.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 12.8.2015 zmluvu o pôžičke č.5025182, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 4231,82 eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 84,3 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 10.116,- eur. Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 5845,90 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 28.02.2018 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.04.2018 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 21.04.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn: 17Co/447/2016. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 11.4 zmluvných podmienok.

Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 711,9 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 88,98 eur. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetne veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 283,75 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

2. Žalovaná žiadala žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu. Namietala rozpor úroku s dobrými mravmi, ako aj bezúčnosť úveru z dôvodu chýbajúcich obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch. Zaplatila preto žalobcovi viac ako bola povinná.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, notárskou zápisnicou na prílohu 1 k projektu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 12.8.2015, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciou o RPMN a priemernej RPMN, všeobecnými poisťovacími podmienkami a súhlasom so spracovaním osobných údajov, predžalobnou upomienkou zo dňa 28.02.2018 s kópiou doručky, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru o dňa 21.04.2018, prehľadom splátok a úhrad, vyjadrením žalovanej z 7.4.2021 s prílohami, a to detailmi platby zo dňa 16.10.2020, dňa 19.11.2020, dňa 17.12.2020, dňa 2.3.2021, vyjadrením žalobcu z 6.5.2021, vyjadrením žalobcu z 11.5.2021, vyjadrením žalovanej z 24.5.2021, vyjadrením žalobcu z 2.6.2021, s prílohami, a to prílohou č. 1, prílohou č. 3, oznámením o postúpení pohľadávky z 25.5.2021, odvolaním plnomocenstva, žiadosťou o postúpenie a prevod z 20.5.2021, dodatkom č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, vyjadrením žalobcu z 10.6.2021 s prílohami, a to zmluvou z 18.11.2014 a jej súčasťami, zmluvou z 23.4.2015, kópiou občianskeho preukazu žalovanej, výplatnými páskami žalovanej, potvrdením z 21.4.2015 a výpisom z osobného účtu žalovanej vedeného v Slovenskej sporiteľni a.s., súhlasom so spracovaním osobných údajov, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciou o RPMN a priemernej RPMN, informáciou o finančnom sprostredkovaní, vyjadrením žalobcu z 9.8.2021, vyjadrením žalobcu z 16.9.2021 s prílohou, a to prehľadom splátok a úhrad, vyjadrením žalobcu z 6.10.2021 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. V priebehu konania podal pôvodný žalobca na tunajší súd návrh na zmenu na strane žalobcu. Súd uznesením zo dňa 31.08.2021, č.k. 5Csp/149/2020 - 124 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, a na jej miesto do konania vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154. Pôvodný žalobca ako postupca ku dňu 20.05.2021 postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania, pričom žalovanej postupca zaslal oznámenie o postúpení pohľadávky. Predložil tiež Žiadosť o postúpenie a prevod z 20.05.2021 a prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok, v ktorých je špecifikovaná aj pohľadávka proti žalovanej. Tým je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

5. Právny predchodca žalobcu ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 12.08.2015 zmluvu o pôžičke č.5025182, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 4231,82 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 120 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala 9830,40 eur, výška mesačnej splátky sumu 81,92 eur a ročná úroková sadzba 22 %. RPMN bola uvedená vo výške 22%.

6. Podľa bodu III. zmluvy klient žiada, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili podľa špecifikácie jeho záväzky voči spoločnosti a záväzky voči VÚB, a.s., kde spoločnosť vystupuje ako správca. Jednalo sa o zmluvu č.20824645 z 18.11.2014 kde výška záväzku predstavovala 173,14 eur, zmluvu č.7151086 z 23.04.2015, kde výška záväzku predstavovala 2958,68 eur. Položka HT podľa udania žalobcu vo vyjadrení z 10.6.2021 predstavovala hotovosť vyplatenú klientke v sume 1100,- eur.

7. Žalobca listom zo dňa 28.02.2018 upozornil žalovanú, že v prípade neuhradenia nedoplatku na splátkach do 05.04.2018, úver zosplatní. Žalovanej bola výzva doručená 05.03.2018. Žalobca listom zo dňa 21.04.2018 oznámil žalovanej, že vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

8. Zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky pred podaním žaloby podľa výpisu do 30.9.2020 celkovo uhradila sumu 5845,90 eur. Z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom spoločne s podaním z 16.9.2021 je zrejmé, že žalovaná uhradila ďalšími

platbami dňa 19.10.2020 sumu 137,30 eur, dňa 20.11.2020 sumu 137,30 eur, dňa 18.12.2020 sumu 137,30 eur a dňa 3.3.2021 sumu 137,30 eur. Úhrady žalovanej k predmetnej zmluve tak predstavovali celkovo 6395,10 eur.

9. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 07.04.2021 uviedla, že zmluva obsahuje zmluvné dojednania, ktoré sú pre rozpor s viacerými ustanoveniami zákona a s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade a § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Uviedla, že z internetovej stránky NBS je zrejmé, že úrokové miery podobného úveru pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (120 mesačných splátok) v mesiaci 08/2015 boli vo výške 9,99 % ročne. Z toho je podľa názoru žalovaného zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovaným vo výške 22,00 % ročne viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto by mala byť zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Súd by mal považovať dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Žalovaná súhlasí s tvrdením žalobcu, že do dňa podania žaloby uhradila v prospech žalobcu sumu 5.845,90 eur. Od 10.09.2020 (kedy žalobca eviduje poslednú uhradenú splátku) uhradila na účet žalobcu, v štyroch splátkach vo výške 137,30 eur, sumu 549,20 eur. Celkovo teda v prospech žalobcu uhradila sumu 6.395,10 eur (5.845,90 eur + 549,20 eur). Žalovaná súhlasí s tvrdením žalobcu, že jej poskytol úver vo výške 4.231,82 eur. V prípade, že by bola dohoda o výške úroku považovaná za absolútne neplatnú, nemá voči žalobcovi žiadny záväzok, nakoľko uhradila v splátkach sumu nad rámec poskytnutej istiny. Žalovaná ďalej uviedla, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Žalobca vystupuje v predmetnej veci ako dodávateľ, žalovaná ako spotrebiteľ. Na základe uvedeného by mal preto vážený súd predmetný právny vzťah posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Podľa žalovanej údaj o výške RPMN uvedený v zmluve o úvere je nesprávny, do výpočtu RPMN žalobca nezahrnul splátku poistenia vo výške 2,38 eur mesačne. Žalovaná ďalej uviedla, že nemala možnosť odmietnuť poistenie schopnosti splácať Splátky, pokiaľ chcela predmetný úver získať. Žalobca mi nedal možnosť získať predmetný úver bez podmienky poistenia, poukázala na (Čl. IV.zmluvy o úvere) ktorý bol vykonaný strojom, teda zamestnancom veriteľa, čo podľa jej názoru nepredstavuje prejav vôle dlžníka takého poistenie uzavrieť. Podľa žalovanej poistenie schopnosti splácať úver malo byť v celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom uvedené, preto je celková výška nákladov uvedená nesprávne a od toho sa odvíja následne aj nesprávnosť uvedená pri výpočte RPMN Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť je v zmluve uvedená v sume 9.830,40 eur. Na základe výpočtu S použitím internetovej kalkulačky pri úvere vo výške 4.231,82 eur, 120 splátkach vo výške 84,30 EUR je zrejmé, že RPMN z poskytnutého úveru je vo výške 22,61%. V zmluve o úvere je dojednané RPMN vo výške 22,00 %, preto je v zmluve nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. V zmluve tiež nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Podľa dojednania čl.3. bod 3.1. cit. „Spoločnosť poskytne Klientovi Pôžičku bezhotovostne prevodom na osobný účet Klienta, číslo ktorého uvedenie Klient v Zmluve najneskôr do 10 pracovných dní odo dňa uzavretia Zmluvy v prípade, ak Klient splní všetky podmienky na jej uzavretie “. Podľa zmluvného dojednania Čl . 7, cit .: RPMN sa vypočíta podľa Klientom zvoleného (Spoločnosťou určeného) spôsobu splácania Pôžičky podľa vzorca uvedeného v Zákone o spotrebiteľských úveroch ". V zmluve nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN, ani neobsahuje žiadne dojednanie o podmienkach, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby (podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z.), nie je ani zrejmé, či veriteľ úročí poskytnutý úver odo dňa uzavretia zmluvy o úvere alebo až dňom vyplatenia úveru. Citované zmluvné dojednania nie je možné považovať za súladné s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., teda veriteľ neuviedol všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

10. Spolu s podaním doručila žalovaná súdu výpisy z účtu preukazujúce úhradu splátok istiny v celkovej sume 549,20 eur a to úhradu zo dňa 16.10.2020 v sume 137,30 eur, zo dňa 19.11.2020 b sume 137,30 eur, zo dňa 17.12.2020 v sume 137,30 eur, zo dňa 02.03.2021 v sume 137,30 eur.

11. Žalobca v podaní doručenom, súdu dňa 06.05.2021 uviedol, že vo vzťahu k platnosti zmluvy žalobca uvádza, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom. Zmluva podľa žalobcu neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne

oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalovaný bol pri podpise zmluvy riadne oboznámený s tým akú istinu a aké príslušenstvo bude povinný platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Žalobca je toho názoru, že celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale je fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Ako vyplýva z kalkulačky na výpočet RPMN, poistenie ani nie je obsiahnuté ako možnosť dodatočného nákladu. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalobca je toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Žalobca oznámil súdu, že nakoľko žalovaný uhradil po podaní žaloby spolu 549,20 eur, žalobca netrvá na uplatnenej žalobe v tejto časti, pričom v tejto časti berie podanú žalobu čiastočne späť.

12. Žalovaná v podaní zo dňa 24.05.2021 uviedla, že s tvrdením žalobcu, že zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nesúhlasí a pridrieva sa svojich doterajších námietok. Žalovaná nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že si poistenie uzatvorila dobrovoľne. Žalovaná uviedla, že z prihlášky do poistenia je zrejmé, že výber súboru poistenia nerobil samotný žalovaný, ale zamestnanec žalobcu strojom, prihlášku do poistenia neuzavrela so žalobcom na samostatnom tlačive, ale jednalo sa o zmluvné dojednanie zmluvy o úvere. Pokiaľ chcela úver získať, nemohla poistenie schopnosti splácať úver odmietnuť. Žalovaná ďalej uviedla, že jej neboli zamestnancom žalobcu poskytnuté všetky informácie o tomto poistení v súlade so zákonom 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 5Csp/161/2019 zo dňa 2.12.2019, a tiež rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11Csp/122/2019 zo dňa 23.10.2019. V uvedených rozhodnutiach súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Žalovaná uviedla, že žalobcov nárok na zaplatenie sumy 711,90 eur s prísl. nie je dôvodný a navrhla žalobcu zamietnuť v celom rozsahu z dôvodu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a žalovaná ho už splatila.

13. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 10.06.2021 uviedol, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného poukazuje na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený, jeho kópia bola predložená pri podpise úverovej zmluvy a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Žalovaná podpisom danej zmluvy prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovala. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané. Žalovaná zároveň z titulu zamestnanca preukázala výšku jej mesačného príjmu. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaná spočiatku riadne hradila predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohla mať vedomosť. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že žalovaná žiadnym spôsobom neinformovala právneho predchodcu žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by jej znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovanej nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by náš právny predchodca posúdil a so žalovanou dohodol nové podmienky splácania. Zároveň uviedol, že bonita bola preverovaná cez Sociálnu poisťovňu, dôkazmi však ani žalobca, ani jeho právny predchodca nedisponuje.

14. Podaním doručeným súdu dňa 16.09.2021 žalobca uviedol, že žalobu berie späť v časti o zaplatenie uplatnenej náhrady nákladov v sume 88,98 eur a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Pre prípad, že žalovaná uzná uplatnený nárok, s poukazom na ust. § 282 C.s.p. navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku.

15. Podaním doručeným súdu dňa 06.10.2021 žalobca uviedol, že na žalobe trvá v upravenom rozsahu a v prípade, že žalovaná uzná uplatnený nárok, s poukazom na ust. § 282 C.s.p. navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku. Žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 73,72 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 73,72 eur od 27.04.2018 do dňa zaplataenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal nám náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

16. Žalovaná na pojednávaní konanom dňa 11.10.2021 uviedla, že žiada žalobu zamietnuť, pričom zotráva na svojich doterajších prednesoch a vyjadreniach, zriekla sa práva na náhradu trov konania.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

25. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom

berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

28. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

29. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

30. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

31. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

32. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

33. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

35. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

36. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý zúčastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

37. Ako vyplýva z § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

38. V zmysle § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

39. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

40. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úrok (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

41. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

42. Podľa §145 ods. 2 CSP zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

43. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

44. Nakoľko v podaniach doručených súdu dňa 06.05.2021 a dňa 16.09.2021 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 549,20 eur a 88,98 eur, teda spolu v sume 638,18,- eur, z dôvodu čiastkovej úhrady dlžnej sumy žalovanou po podaní žaloby v sume 549,20 eur a tiež bez udania dôvodu v časti o zaplatenie nároku na náhradu poplatkov v sume 88,98 eur, súd v tejto časti konanie zastavil. K čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr než sa začalo pojednávanie, navyše žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila.

45. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

46. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

47. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom

obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

48. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

49. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

50. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 12.08.2015 zmluvu o pôžičke č.5025182, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 4231,82 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 120 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala 9830,40 eur, výška mesačnej splátky sumu 84,30 eur a ročná úroková sadzba 22 %. RPMN bola uvedená vo výške 22 %.

51. Ako ďalej vyplynulo z bodu III. zmluvy, žalovaná uzavrela pôžičku z dôvodu, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili jej záväzky z iných spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú špecifikované v uvedenom bode.

52. Jednalo sa o zmluvu č.20824645 z 18.11.2014 kde výška záväzku predstavovala 173,14 eur, zmluvu č.7151086 z 23.04.2015, kde výška záväzku predstavovala 2958,68 eur. Položka HT podľa udania žalobcu vo vyjadrení z 10.6.2021 predstavovala hotovosť vyplatenú klientke v sume 1100,- eur. Žalobca na základe výzvy súdu predmetné zmluvy predložil, prehľad splácania k uvedeným zmluvám zo strany žalovanej žaloba ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej nepredložil.

53. Vzhľadom na uvedené musel súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere preskúmať s poukazom na ust. § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase zavretia zmluvy zo dňa 12.08.2015, podľa ktorého ak spotrebiteľ a veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavrujú novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa odkladajú splátky alebo sa mení spôsob splácania a ktorej účelom je zabrániť prípadnému súdному konaniu o nárokoch veriteľa, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú sa na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovenia § 1 až 3, § 4 ods. 5, § 5, § 6, § 8, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až l) a o) a t), ods. 4 a 6 až 8, § 11, § 12, § 14, § 16, § 18 až 23 a § 25 až 27.

54. S poukazom na uvedené musel súd skúmať, či žalobca preukázal existenciu záväzku žalovanej z predchádzajúcich úverových zmlúv a najmä rozsah tohto záväzku pri uzatváraní zmluvy z 12.08.2015.

55. Takáto zmluva je totiž svojím obsahom v skutočnosti dohodou o zmene záväzku (privatívnou nováciou) v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka, ktorým sa doterajší záväzok nahrádza záväzkom novým z titulu úveru alebo pôžičky.

56. V zmysle citovaného § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch je tak predpokladom uzatvorenia novej zmluvy skutočnosť, aby podmienky splácania úveru vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania úveru vyplývajúce z pôvodnej zmluvy. K zhoršeniu podmienok splácania uzatvorením novej zmluvy by mohlo dôjsť napríklad v prípade, ak predchádzajúce záväzky boli premlčané, alebo boli dojednané neprimerane vysoké úroky, úver poskytnutý zmluvou mohol byť posúdený pre absenciu náležitostí zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov

a podobne. Takýmto spôsobom by si uzatvorením novej zmluvy veriteľ mohol zabezpečiť vymożenie pohľadávok, na ktoré by inak nemal nárok (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/173/2017 z 28. 06. 2018).

57. V danom prípade, na preukázanie dôvodnosti svojho nároku bol žalobca povinný predkladať dôkazy, okrem jednotlivých zmlúv tiež ich platobnú históriu od začiatku úverového vzťahu až do ukončenia, aby bolo zrejmé, v akej reálnej výške boli poskytnuté predchádzajúce úvery žalovanej, akú sumu táto uhradila k predmetným úverom, na čo boli jej splátky a platby započítané, teda aká suma bola započítaná na istinu, aká na úroky, aká na poplatky a aký bol teda skutočný dlh žalovanej a z čoho pozostával ku dňu uzavretia zmluvy z 12.08.2015, ktorou boli jej predchádzajúce záväzky vo vzťahu k právnenmu predchodcovi žalobcu nahradené.

58. Ak existencia záväzkov žalovanej voči žalobcovi, ktoré sa mali uvedenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere nahraďiť nie je žalobcom preukázaná, respektíve nie je preukázaný rozsah týchto záväzkov, ako je tomu v uvedenom prípade, nemožno žalobe žalobcu vyhovieť. V takomto prípade je žalobca tou stranou sporu, ktorá musí navrhovať vykonanie dôkazov na podporu svojich tvrdení a preukázanie rozsahu uplatneného nároku (v súvislostiach porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/265/2016 z 29. 03. 2017)

59. Zmluva z 12.08.2015 je svojím obsahom v skutočnosti dohodou o zmene záväzku (nováciou) v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka, ktorým sa doterajší záväzok nahrádza záväzkom novým z titulu úveru alebo pôžičky. Podmienkou platnosti dohody o novácii je však existencia pôvodného záväzku, ktorý sa má novým úverom, resp. pôžičkou nahraďiť. V prerokovanej veci bola tak podmienkou platnosti úverovej zmluvy z 12.08.2015, podľa ktorej sa má poskytnutým úverom uhradiť skorší záväzok žalovanej voči žalobcovi existencia takéhoto záväzku žalovanej respektíve existencie záväzku v rozsahu uvedenom v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ takýto záväzok v uvedenom rozsahu neexistoval, bola by zmluva neplatná a žalobca by tak z nej nemohol od žalovanej nič požadovať. Zo skutkového stavu vyplýva, že žalobca nepreukázal existenciu pôvodného záväzku žalovanej v deklarovanom rozsahu.

60. Súd v konaní rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné. Strany konania sú povinné prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opisanim potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle § 149 až § 151 CSP. Podľa § 132 ods. 1 a 4 CSP konania povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom na základe poučenia súdu sú povinní všetky dôkazy a skutočnosti predložiť a označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Aby strana konania mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia; predpokladom dôkaznej povinnosti je totiž povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností. Pokiaľ strana konania nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, tak spravidla nemôže ani splniť dôkaznú povinnosť. Pokiaľ ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti, bude mať pre stranu väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie, teda v prípade žalobcu je to zamietnutie žaloby.

61. V zmysle vyššie citovaného § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch je predpokladom uzatvorenia novej zmluvy skutočnosť, aby podmienky splácania úveru vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania úveru vyplývajúce z pôvodnej zmluvy.

62. Pokiaľ ide o žalobcom predloženú zmluvu z 18.11.2014 právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 18.11.2014 zmluvu o poskytnutí pôžičky. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 272,- eur. Žalovaná mala pôžičku uhradiť v 12 splátkach a celková čiastka predstavovala sumu 319,92 eur, výška mesačnej splátky s poistením sumu 26,66 eur a fixná ročná úroková sadzba 18,58%. RPMN bola uvedená vo výške 18,58%.

63. V zmysle zmluvy bola pôžička žalovanej poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 18,58 %.

64. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka (12 splátok) v novembri 2014 činil úrok 7,89 % p.a. (nové

obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

65. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

66. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

67. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

68. Súd sa pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

69. Súd poukazuje v súvislosti s neprimeraným úrokom z úveru aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/114/2018 zo dňa 27. 08. 2019: „Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Úroková sadzba uvedená v zmluve - 28,68 % ročne odporuje dobrým mravom, a preto je dojednanie o úrokovej sadzbe nutné považovať za absolútne neplatné (§ 3, § 39 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že veriteľ nemá nárok na úroky z úveru. Nariadenie vlády č. 238/2008 Z.z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Sadzba úrokov 28,68 % ročne nemá opodstatnenie v demokratickej spoločnosti, nemožno ju označiť inak ako ťžernú a odporujúcu dobrým mravom.“

70. Pokiaľ by žalobca namietol, že nemožno zohľadňovať len výšku úrokov, ale iba celkovú výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka súd uvádza, že predmetné ustanovenie nevylučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby (a prípadne ďalších zložiek odplaty) s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevylučuje s uplatnením korektívu dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán a prípadne ďalšie okolnosti. (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 404/2017 zo dňa 31. mája 2018 a zároveň v obdobnej veci žalobcu rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9CoCsp/22/2020 z 22. 10. 2020).

71. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. S neprimeranými úrokmi vo výške 17,70% ročne pri prípustnej celkovej výške odplaty podľa podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka sa vysporiadal vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Prešove vo veci sp.zn. 7CoCsp/54/2020 z 24. 06. 2021: „Osobitný význam úrokov ako jednej zo zložiek odplaty sa prejavuje v tom, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vyžadoval v ust. § 9 ods. 2 písm. i) uvádzať i úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Je preto potrebné bez akýchkoľvek pochybností pripustiť, aby táto zložka odplaty, teda úrok, podliehal súdnemu prieskumu so zameraním na zistenie, či je v súlade s

dobrymi mravmi alebo nie.“ ... „Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Dohodnutá úroková sadzba 17,70 % oproti priemernej úrokovej miere bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci apríl 2018 pri úveroch od 1 do 5 rokov vo výške 5,26 % ročne o viac ako trojnásobok prevyšuje tento priemer, čo rozhodne nemožno považovať za primerané a teda zodpovedajúce dobrým mravom. Záver o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi má preto oporu vo vykonanom dokazovaní (§ 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka).“

72. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

73. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 18,58 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 33,47 % výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 272 eur, výšky splátky úveru 26,66 eur pri ich počte 12. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Žalobca totiž do výpočtu nezarátal poplatok za poisťenie ako doplnkovú službu. Zo samotného formulára úverovej zmluvy nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. V súvislosti so zarátaním poplatku za poisťenie do výpočtu RPMN pozri napríklad rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/175/2018 z 26. 08. 2019, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/48/2018 z 29. 04. 2019.

74. Podľa názoru súdu poisťné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Žalovaná mala pri podpise formulárovej zmluvy na výber iba to, či si vyberá základný súbor poisťenia, alebo komplexný súbor poisťenia, a to zaškrtnutím políčka vo formulári zmluvy. Navyše vo formulári nebolo uvedené ani políčko na odmietnutie poisťenia. Žalobca nepreukázal, že by žalovanému poskytol úver za rovnakých podmienok aj bez poisťenia.

75. Podpisom zmluvy tak mala byť automaticky uzavretá aj poisťná zmluva. Žalobca nepreukázala vzhľadom na formulárový charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že uzavretie dohody o poisťení, konkrétnom poplatku za poisťenie, bolo nezávislé a samostatné. Nedošlo k preukázaniu skutočnosti, že spotrebiteľ nemusel uzavrieť poisťnú zmluvu, aby získal úver za ponúknutých podmienok. Z úverovej zmluvy vyplýva, že klauzula o poisťení bola obsiahnutá priamo vo formulárovej zmluve, ktorú predložil žalobca ako veriteľ žalovanému ako spotrebiteľovi. Spotrebiteľovi má byť daná a navonok preukázaná možnosť slobodne urobiť prejav vôle či chce uzavrieť okrem úverovej zmluvy aj poisťnú zmluvu alebo nie. Argument zmluvnej slobody spotrebiteľa tu nemôže obstáť, pretože takáto sloboda je len iluzórna, keďže zmluvu vo formulárovej podobe pripravoval žalobca ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že spotrebiteľ sa len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní.

76. Z dôvodu, že žalobca nezahrnul náklady na doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to poisťné do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, výška RPMN v predmetnej zmluve obsahovala nesprávnu hodnotu, keďže ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Nebolo teda sporné, že náklady na poisťné neboli zahrnuté do celkových nákladov, v dôsledku čoho údaj o RPMN bol nesprávny v neprospech spotrebiteľa. Dojednané poisťné bolo súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, ktorej obsah ovplyvniť nemohol a pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Ak poisťné bolo povinné, žalobcom zahrnuté (periodicita splatnosť spolu platbou anuitnej splátky) do splácania pravidelnej mesačnej splátky, podliehalo výpočtom vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy, s absenciou

ktorých sa spája sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoCsp/55/2020 z 28. 10. 2020).

77. Náklady súvisiace s touto „službou“ boli veriteľovi známe už v čase uzavretia zmluvy. Predmetná zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa, preto aj z tohto dôvodu je úver podľa § 11 ods.1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov.

78. Vychádzajúc z uvedeného potom bola žalovaná povinná vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo jej dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov, čiže istinu 272,- eur.

79. Pokiaľ ide o žalobcom predloženú zmluvu z 23.04.2015 právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaná uzatvorili dňa 23.04.2015 zmluvu o poskytnutí pôžičky. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 3000,- eur. Žalovaná mala pôžičku uhradiť v 60 splátkach a celková čiastka predstavovala sumu 5268,6 eur, výška mesačnej splátky sumu 87,81 eur a fixná ročná úroková sadzba 27,90%. RPMN bola uvedená vo výške 27,9%.

80. V zmysle zmluvy bola pôžička žalovanej poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 27,90 %.

81. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov (60 splátok) v apríli 2015 činil úrok 10 % p.a. (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

82. Súd aj v tomto prípade poukazuje na vyššie cit. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

83. Súd poukazuje v súvislosti s neprimeraným úrokom z úveru na vyššie citované rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/114/2018 zo dňa 27. 08. 2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 404/2017 zo dňa 31. mája 2018, Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9CoCsp/22/2020 z 22. 10. 2020, Krajského súdu v Prešove vo veci sp.zn. 7CoCsp/54/2020 z 24. 06. 2021.

84. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

85. Vychádzajúc z uvedeného potom bola žalovaná povinná vrátiť žalobcovi len istinu úveru, nakoľko úrok z úveru bol v rozpore dobrými mravmi, čiže sumu vo výške 3000,- eur.

86. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v danom prípade došlo na strane žalovanej k zhoršeniu podmienok splácania uzatvorením novej zmluvy dňa 12.8.2015, nakoľko pôvodné zmluvy mohli byť posúdené pre absenciu náležitostí ako bezúročné a bez poplatkov resp. bol v nich úrok z úveru dojednaný v rozpore s dobrými mravmi. Takýmto spôsobom si uzatvorením novej zmluvy veriteľ mohol zabezpečiť vymożenie pohľadávok, na ktoré by inak nemal nárok. V danom prípade tak nie je preukázaný ani rozsahu záväzkov z pôvodných zmlúv, nakoľko žalovaná mala žalobcovi uhradiť iba istinu poskytnutých úverov, avšak z dôvodu nepredloženia prehľadu splácania k uvedeným zmluvám, nie je zrejmé, koľko k predmetným úverom žalovaná skutočne uhradila. V tomto prípade je práve žalobca tou stranou sporu, ktorá musí navrhovať vykonanie dôkazov na podporu svojich tvrdení a preukázanie rozsahu uplatneného nároku.

87. V danom prípade je teda potrebné uzavrieť, že s poukazom na § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch je zrejmé, že podmienky splácania úveru vyplývajúce zo zmluvy z 12.08.2015 boli pre žalovanú horšie ako podmienky splácania úverov vyplývajúcich z pôvodných zmlúv. K zhoršeniu podmienok splácania uzatvorením novej zmluvy došlo z dôvodu, že v predchádzajúcich záväzkoch boli jednané dojednané neprimerane vysoké úroky, zároveň boli úvery poskytnuté na základe zmlúv posúdené pre

absenciu obligatórných náležitostí ako bezúročné a bez poplatkov. Naviac, pri uvedených zmluvách by bolo potrebné posúdiť premlčanie nárokov uplatnených z týchto zmlúv v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka, čo však nie je dosť dobre možné, vzhľadom na nedostatočnú špecifikáciu týchto nárokov žalobcom. Takýmto spôsobom si uzatvorením novej zmluvy veriteľ mohol zabezpečiť vymoženie pohľadávok, na ktoré by inak nemal nárok.

88. Ďalej je potrebné uviesť, že ani samotná zmluva z 12.8.2015, ktorou mali byť nahradené pôvodné zmluvy, nespĺňa náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch.

89. Podľa žalobcom predloženého formulára zmluvy zo dňa 12.08.2015 bolo jej predmetom poskytnutie pôžičky žalovanej vo výške 4231,82 eur. Žalovaná mala pôžičku uhradiť v 120 splátkach a celková čiastka predstavovala sumu 9830,45 eur, výška mesačnej splátky s poistením sumu 84,30 eur a fixná ročná úroková sadzba 22%. RPMN bola uvedená vo výške 22%.

90. Pokiaľ ide o žalovanou namietaný rozpor úroku z úveru s dobrými mravmi, s touto námietkou sa súd nestotožnil.

91. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (120 splátok) v auguste 2015 činil úrok 10,24 % p.a. (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

92. Odhliadnuc však od uvedeného, nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ďalšou zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

93. Zo zmluvy však nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných. Žalobca udáva v časti II. zmluvy, že výška mesačnej splátky je 84,30 eur, počet mesačných splátok je 120 a celková čiastka úveru je 9830,40 eur. Avšak 120 splátok po 84,30 eur predstavuje spolu sumu 10.116,- eur. V samotnej zmluve akékoľvek vysvetlenie chýba, pričom údaje v nej uvedené nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

94. Pre absenciu týchto (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

95. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

96. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 22 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 22,61 % pri splátke 84,30 eur mesačne (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 4231,82 eur, výšky splátky úveru 84,30 eur pri ich počte 120. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Žalobca totiž do výpočtu nezarátal poplatok za poistenie, ktorý považuje za doplnkovú dobrovoľnú službu. Zo samotného formulára úverovej zmluvy však nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. Nie je z formulára zistiteľné, či dlžník mohol odmietnuť poistenie a úver by mu bol poskytnutý za rovnakých podmienok. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri vyššie cit. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017.

97. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri tiež rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017 a napríklad na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/1002/2015 zo dňa 28.9.2016.

98. Zároveň okrem už vyššie citovaných rozhodnutí súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/8/2018 z 27.9.2018, zo záverov ktorého je zrejmé, že „Pokiaľ právny zástupca žalobcu v odvolaní uviedol, že poistné bolo dobrovoľné, a teda bol dobrovoľný aj poplatok za poistenie, tieto skutočnosti z obsahu zmluvy nevyplývajú, že by poskytnutie poistenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru, lebo v mesačnej splátke úveru vo výške 65,76 eura podľa vyčíslenia v spise na č.l. 16, poistenie je súčasťou tejto splátky a je vo výške 3,13 eura, okrem iného istina vo výške 49,29 eura a úroky vo výške 13,34 eura. Obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúca z ust. § 9 ods. 2 písm.j) zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. mala za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie na túto skutočnosť správne poukázal. Údaj týkajúci sa RPMN obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorázové alebo pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite, ktoré je potrebné platiť, sa zarátavajú do údaja RPMN.“

99. Podľa názoru súdu poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Žalovaná mala pri podpise formulárovej zmluvy na výber iba to, či si vyberá základný súbor poistenia, alebo komplexný súbor poistenia, a to zaškrtnutím políčka vo formulári zmluvy. Navyiac vo formulári nebolo uvedené ani políčko na odmietnutie poistenia. Žalobca nepreukázal, že by žalovanému poskytol úver za rovnakých podmienok aj bez poistenia.

100. Náklady súvisiace s touto „službou“ boli veriteľovi známe už v čase uzavretia zmluvy. Predmetná zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa, preto aj z tohto dôvodu je úver podľa § 11 ods.1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov.

101. Vychádzajúc z uvedeného bola potom žalovaná povinná vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo jej dodávateľ poskytol, a to sumu 4231,82 eur, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov, avšak to iba za predpokladu, že by bol preukázaný existenciu záväzku v uvedenom rozsahu, k čomu však nedošlo, ako už súd uviedol vyššie. Z prehľadu splátok je zrejmé, že žalovaná uhradila žalobcovi pred podaním žaloby sumu 5845,90 eur a sumu 274,60 eur a po podaní žaloby sumu 274,60 eur, teda celkovo už žalovaná uhradila žalobcovi 6395,10 eur.

102. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že došlo k zhoršeniu podmienok splácania uzatvorením novej zmluvy z 12.8.2015 oproti pôvodným zmluvám, nakoľko v nich boli buď dojednané neprimerane vysoké úroky, alebo boli všetky úvery bezúročné a bez poplatkov. Takýmto spôsobom si uzatvorením novej zmluvy právny predchodca žalobcu zabezpečil vymoženie pohľadávok, na ktoré by inak nemal nárok. Žalobca nepreukázal existenciu záväzku žalovanej z pôvodných zmlúv, preto súd považuje zmluvu z 12.8.2015, ktorá je svojím obsahom v skutočnosti dohodou o zmene záväzku v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka, za neplatnú, pre neexistenciu záväzku v zmluve deklarovanom rozsahu v čase jej uzavretia. Za dôvodný by súd mohol považovať záväzok žalovanej v rozsahu poskytnutej istiny z pôvodných zmlúv maximálne v sume 272,- eur a 3000,- eur (tento rozsah však nie je preukázaný z dôvodu neznámej výšky úhrad žalovanou k pôvodným zmluvám), pričom v tomto konaní bolo preukázané, že nárok v uvedenej výške už bol žalovanou jednoznačne uhradený. Odhliadnuc od úhrad vykonaných žalovanou k pôvodným zmluvám, žalovaná uhradila žalobcovi k zmluve z 12.8.2015 sumu 6395,10 eur.

103. Vzhľadom na uvedené tak súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

104. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

105. Súd na záver udáva, že neboli naplnené predpoklady ustanovené v § 282 CSP, z ktorého vyplýva, že pokiaľ žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Žalovaná nárok žalobcu neuznala, od začiatku tento nárok popierala a žiadala žalobu zamietnuť. Okrem toho v prejednávanej veci sa jedná o spor spotrebiteľský, kedy spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu tak, ako to predpokladá ust. § 290 až 306 CSP a s prihliadnutím na túto zvýšenú ochranu zo strany súdu vo vzťahu k žalovanému, t.z. vo vzťahu k spotrebiteľovi z čoho vyplýva s prihliadnutím na ust. § 295 CSP, súd môže výnimočne vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl, preto sa vo vzťahu k spotrebiteľovi prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, pokiaľ je to potrebné pre rozhodnutie vo veci (porovnaj Krajský súd Trenčín sp.zn. 5Co/244/2017 zo dňa 08. 11. 2017). V prípade spotrebiteľských sporov nie je teda uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/79/2015 zo dňa 25. 2. 2016). Ani z prípadného samotného konštatovania spotrebiteľa na pojednávaní, že so žalobou súhlasí, ešte nemožno vyvodiť záver, že nárok žalobcu uznal (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/92/2019 z 29. 06. 2020).

106. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

107. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

108. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

109. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

110. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahraďiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017)

111. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010).

112. Z pôvodne uplatnenej sumy 711,9 eur s príslušenstvom, v časti o zaplatenie sumy 274,60 eur (2x 137,30 eur = 274,60 eur) súd konanie zastavil z dôvodu úhrad zo strany žalovanej po podaní žaloby dňa 17.12.2020 a 02.03.2021, pričom v tejto časti zavinila zastavenie konania žalovaná. V časti o zaplatenie 274,60 eur (2x 137,30 eur = 274,60 eur) zavinil zastavenie konania žalobca, nakoľko k úhradám zo strany žalovanej došlo ešte pred podaním žaloby dňa 16.10.2020 a dňa 19.11.2020. V časti o zaplatenie sumy 88,98 eur s príslušenstvom zavinil zastavenie konania žalobca, ktorý zobral v tejto časti žalobu späť bez udania dôvodu. Žalobcov úspech tak predstavoval 38,57 % a neúspech 61,43 %. Úspešnejšej žalovanej tak po odrátaní neúspechu od jej úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23 % (61,43 - 38,57 = 22,86).

113. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je

záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovaná sa zriekla práva na náhradu trov konania na ostatnom pojednávaní, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že jej nárok na náhradu trov konania nepriznal. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.